

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9C/65/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914204290
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2015:5914204290.4

Rozhodnutie

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická č. 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, proti odporcovi: Y. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom gen. M. U. č. XX/XX, XXX XX C., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie sumy 1.305,21 eur,

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 327,11 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 327,11 eur od 21.05.2014 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

Súd konanie v časti čo do zaplatenia sumy 84,34 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 84,34 eur od 24.06.2013 až do zaplatenia zastavuje.

Vo zvyšnej časti súd návrh zamietá.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 12.05.2014 sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.305,21 eur, a to titulom úhrady istiny, ktorá predstavuje sumu 893,76 eur a titulom úhrady úrokov a poplatkov vo výške 411,45 eur, spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 24.06.2013 až do zaplatenia. Po skutkovej a správnej stránke navrhovateľ návrh na začatie konania odôvodnil tým, že rozsudkom sp.zn. 1T/28/2013 zo dňa 24.06.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.06.2013, bol odporca uznaný za vinného zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona. V uvedenom rozsudku bol navrhovateľ v zmysle § 232 ods. 3 Trestného zákona odkázaný na uplatnenie nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie. Uvedené trestnoprávne konanie odporcu spočívalo v tom, že v byte svojich rodičov na adrese gen. M.U. č. XX/XX v C. sa v mesiaci október 2012 zmocnil úverovej karty svojho otca Y. T., nar. XX.XX.XXXX, č. úverovej karty XXXX XXXX XXXX a vydávajúc sa za svojho otca požiadal dňa 20.10.2012 telefonicky navrhovateľa o revolvingový úver, ktorý bol dňa 20.10.2012 na meno jeho otca Miroslava Pilaša schválený pod č. XXXXXXXXXXXX a následne v období od 20.10.2012 do 09.11.2012 z úverovej karty pre vlastnú potrebu vybral v Ružomberku sumu 640,-eur a rovnakou úverovou kartou zaplatil za tovar v hodnote 253,76 eur, čím spôsobil navrhovateľovi škodu vo výške 893,76 eur. Týmto svojím konaním odporca úmyselne uviedol navrhovateľa do omylu tým, že aktivoval kartu, ktorá bola vystavená na jeho otca, pričom zneužil osobné údaje svojho otca a v dôsledku jeho podvodného konania mu navrhovateľ poskytol revolvingový úver, čím svojím konaním odporca mal spôsobiť navrhovateľovi škodu vo výške 1.305,21 eur, a to titulom istiny, ako aj titulom úhrady úrokov a poplatkov, pričom táto suma pozostávala z istiny vo výške 893,76 eur a úhrady úrokov a poplatkov vo výške 411,45 eur.

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 9C/65/2014-33 zo dňa 16.06.2014 bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 793,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 793,76 eur od 24.06.2013 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku, a vo zvyšnej časti bol návrh na začatie konania zamietnutý. Na podklade odvolania navrhovateľa voči výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol, Krajský súd v Žiline ako odvolací súd rozsudkom č.k. 10Co/741/2014-55 zo dňa 30.04.2015 rozsudok súdu prvého stupňa v časti výroku zamietnutia návrhu navrhovateľa ohľadne sumy 411,45 eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 24.06.2013 až do zaplatenia, ako aj vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania zrušil, a v rozsahu tohto zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vo zvyšnej časti výroku, v ktorej okresný súd návrh navrhovateľa zamietol, rozsudok potvrdil. V odôvodnení svojho rozsudku odvolací súd poukázal na to, že nielen z tvrdení navrhovateľa, ale aj z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 1T/28/2013 je jednoznačné, že odporca protiprávnym konaním spôsobil navrhovateľovi škodu v celkovej sume 893,76 eur keď dokazovanie preukázalo dôvodnosť návrhu na náhradu škody, tzv. skutočnej škody od odporcu i podľa názoru odvolacieho súdu v sume 793,76 eur, a v tejto časti okresný súd ako prvostupňový súd i s prislúchajúcim príslušenstvom návrhu navrhovateľa vyhovel. Súčasne odvolací súd poukázal na to, že bolo opodstatnené zamietnutie návrhu ohľadne uplatnenej skutočnej škody v sume 100,-eur (i príslušenstva), pretože odporca ešte pred začatím konania zaplatil navrhovateľovi túto sumu. Pokiaľ však súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa i v časti uplatneného tzv. ušlého zisku, odvolací súd sa nestotožnil v tejto časti s prijatým záverom okresného súdu, keď poukázal na správnu argumentáciu odvolateľa spočívajúcu v tom, že v prípade riadneho chodu svojej činnosti (riadne uzatvorenej úverovej zmluvy), teda pri pravidelnom chode veci mohol z označenej sumy mať aj tzv. výnos (titulom úrokov z úveru). Odporca v súdnej veci protiprávne užíval a nakladal s finančnými prostriedkami navrhovateľa, keď ten v postavení peňažnej inštitúcie pri pravidelnom chode vecí z označených požičaných finančných prostriedkov mohol mať iný výnos, avšak v dôsledku protiprávneho konania odporcu mu bolo znemožnené s predmetnými finančnými prostriedkami nakladať tak, ako keby bol nakladal s nimi pri pravidelnom chode veci. Odvolací súd súčasne poukázal na to, že navrhovateľ mohol navyše finančné prostriedky v sume 893,76 eur požičať iným spotrebiteľom za úrok v zákonnej prípustnej výške. Protiprávnym konaním odporcu bolo potom podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľovi znemožnené svoj majetok zväčšiť v rámci podnikateľskej činnosti, a preto odporca svojím konaním spôsobil navrhovateľovi úmyselne škodu spočívajúcu minimálne v úroku z úveru v zákonnej prípustnej výške, čo mohol navrhovateľ pri pravidelnom chode veci, t.j. požičanie finančnej sumy 893,76 eur (nebyť protiprávneho konania odporcu) dosiahnuť a dôvodne očakávať, avšak v dôsledku protiprávneho konania o tento očakávaný výnos prišiel. Podľa názoru odvolacieho súdu má potom navrhovateľ právo na ušlý zisk v takej sume, aká suma titulom úrokov z poskytnutého úveru (zo sumy 893,76 eur) by mu pripadla pri rešpektovaní spotrebiteľskej ochrany z uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy s odporcom, ktorá však z dôvodu protiprávneho konania odporcu realizovaná nebola.

Písomným podaním zo dňa 16.07.2015 v spojení s písomným podaním zo dňa 10.08.2015 zobral navrhovateľ návrh na začatie konania v časti čo do zaplatenia sumy 84,34 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 84,34 eur od 24.06.2013 až do zaplatenia späť. V písomnom podaní zo dňa 16.07.2015 navrhovateľ poukázal na to, že tzv. ušlý zisk pozostáva z poplatkov za výber z bankomatu v celkovej výške 4,58 eur (t.j. poplatku za výber z bankomatu zo dňa 29.10.2012 vo výške 320,-eur a zo dňa 05.11.2012 vo výške 320,-eur), mesačného poplatku za vedenie účtu za obdobie od 31.10.2012 do 31.05.2013 vo výške 11,92 eur (t.j. 8 x 1,49 eur), z poistenia proti zneužitiu karty za obdobie od 01.11.2012 do 01.02.2013 vo výške 2,-eurá (t.j. 4 x 0,50 eur) a zo zmluvne dohodnutého úroku vo výške 2,19 % mesačne za obdobie od 31.10.2012 do 30.04.2012 v celkovej sume 308,67 eur, pričom výšku predmetných poplatkov a úhrad preukázal predložením fotokópie sadzobníku poplatkov a odmien vydanému k 01.01.2012.

Po zrušení veci odvolacím súdom prvostupňový súd vo veci opätovne vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi obsiahnutými v súdnom spise, a s poukazom na závery odvolacieho súdu, ktorými bol v súdnej veci viazaný, dospel ohľadne dôvodnosti nároku na zaplatenie sumy, ktorú si navrhovateľ v súdnej veci uplatnil titulom tzv. ušlého zisku (t.j. v časti uplatneného nároku, ktorý zostal predmetom konania po zrušení veci odvolacím súdom) k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom:

rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 1T/28/2013-82 zo dňa 24.06.2013 právoplatným a vykonateľným dňa 24.06.2013, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste bol odporca uznaný

za vinného zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona. Z predmetného trestného spisu mal súd preukázané, že odporca spôsobil navrhovateľovi predmetným trestnoprávnym konaním skutočnú škodu vo výške 893,76 eur, keď odporca ešte pred začatím konania v súdnej veci zaplatil z uvedenej skutočnej škody sumu 100,-eur. Navrhovateľ sa v súdnej veci súčasne popri skutočnej škode domáhal aj zaplata ušlého zisku v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď uvedené ustanovenie umožňuje uhradiť poškodenému (okrem skutočnej škody) aj to, čo mu protiprávnym konaním škodcu ušlo (tzv. ušlý zisk). Navrhovateľ sa pôvodne v súdnej veci domáhal zaplata ušlého zisku spočívajúceho v poplatkoch a úrokoch vo výške 401,45 eur a po čiastočnom späťvzátí návrhu na začatie konania zo dňa 16.07.2015 sa domáhal ušlého zisku vo výške 327,11 eur (predmetným podaním zobral navrhovateľ návrh na začatie konania v časti čo do zaplata istiny vo výške 84,34 eur späť). S poukazom na závery Krajského súdu v Žiline ako odvolacieho súdu v súdnej veci tým, že odporca protiprávne užíval a nakladal s finančnými prostriedkami navrhovateľa, tento mohol mať (v postavení peňažnej inštitúcie pri pravidelnom chode veci) z označených požičaných finančných prostriedkov iný výnos, to mu však v dôsledku protiprávneho konania odporcu nebolo umožnené. Navrhovateľ teda predmetné finančné prostriedky vo výške 893,76 eur mohol požičať iným spotrebiteľom za úrok v zákonnej prípustnej výške, avšak následkom protiprávneho konania odporcu bolo navrhovateľovi znemožnené svoj majetok zväčšiť v rámci podnikateľskej činnosti. Odporca poškodil navrhovateľa minimálne o úrok z úveru v zákonnej výške, výnos z ktorého mohol navrhovateľ pri pravidelnom chode veci, t.j. požičanie finančnej sumy 893,76 eur (nebyť protiprávneho konania odporcu) dosiahnuť a dôvodne očakávať, avšak v dôsledku protiprávneho konania o tento očakávaný výnos prišiel. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru, ktorý bol schválený pod číslom XXXXXXXXXXXX a čerpaním ktorého sa odporca dopustil vyššie špecifikovaného trestnoprávneho konania, keď v prípade vzniku predmetného úverového vzťahu by tento vzťah jednoznačne vykazoval povahu spotrebiteľského vzťahu, sa prvostupňový súd zaoberal dôvodnosťou nárokov, ktorých sa navrhovateľ domáhal v súdnej veci titulom ušlého zisku z hľadiska súladu týchto nárokov s normami spotrebiteľského práva. V prípade, ak by došlo k uzavretiu zmluvného vzťahu s iným spotrebiteľom za rovnakých podmienok ako to bolo v prípade uzatvorenia predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere by zmluva s iným spotrebiteľom jednoznačne vykazovala znaky zmluvy o úvere uzavretej podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., pričom podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka by sa jednalo o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá by bola typovou zmluvou obsahujúcou zmluvné podmienky, ktorých obsah by účastník predmetnej zmluvy ako spotrebiteľ nemohol pri jej uzatvorení ovplyvniť. Z uvedených dôvodov sa súd potom zaoberal otázkou, či nároky uplatnené navrhovateľom ako ušlý zisk zodpovedajú kritériám stanovených normami spotrebiteľského práva, pričom dospel k záveru, že tieto nároky sú v súlade s normami spotrebiteľského práva, keď nároky titulom poplatkov za výber z bankomatu, mesačného poplatku za vedenie účtu a poistenia proti zneužitiu karty zodpovedajú sadzobníku poplatkov a odmien navrhovateľa platnému v rozhodnom čase. Pokiaľ ide o výšku zmluvných úrokov, súd poukazuje na to, že úrok vo výške 2,19 % mesačne, t.j. 26,28 % ročne v podstatnej miere neprevyšuje výšku úrokových sadzieb u kreditných kariet iných bánk pôsobiacich na slovenskom finančnom trhu (viď. prehľad úrokových sadzieb u kreditných kariet na čl. 65-70). Z uvedeného dôvodu súd potom posúdil predmetné nároky ako nároky súladné so spotrebiteľským právom a návrhu v časti čo do zaplata sumy 327,11 eur (t.j. súčtu sumy 4,58 eur ako poplatku za výber z bankomatu, 11,92 eur ako mesačného poplatku za vedenie účtu, 2,-eur za poistenie proti zneužitiu karty a 308,61 eur ako zmluvne dohodnutého úroku, vyhovel).

Pokiaľ navrhovateľ zobral návrh na začatie konania v časti čo do zaplata sumy 84,34 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 84,34 od 24.06.2013 až do zaplata späť, súd konanie v tejto časti zastavil.

Súd navrhovateľovi priznal úroky z omeškania zo sumy 327,11 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 327,11 eur od 21.05.2014 až do zaplata, keď základná úroková sadzba ECB ku dňu 21.05.2014 predstavovala výšku 0,25 % ročne. Pokiaľ sa však navrhovateľ domáhal úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 327,11 eur od 24.06.2013 až do zaplata, súd poukazuje na nedôvodnosť uplatneného nároku čo do zaplata 0,5 % ročne zo sumy 327,11 eur od 21.05.2014 až do zaplata, ako aj v časti úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 327,11 eur od 24.06.2013 do 20.05.2014, keď navrhovateľ si voči odporcovi uplatnil nárok na náhradu škody spočívajúcej v tzv. ušlom zisku až podaním návrhu na začatie konania v súdnej veci, ktorý sa dostal do sféry dispozície odporcu dňa 20.05.2014, a teda sa odporca v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka dostal do omeškania so

zaplacením predmetného ušlého zisku odo dňa nasledujúceho od uvedeného dňa, t.j. od 21.05.2014. Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, táto bola vyčíslená v súlade s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013 v spojení s § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v platnom a účinnom znení, podľa ktorých výška úrokov z omeškania stanovená Nariadením vlády je o 8 %-tuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, keď základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 20.05.2014 mala výšku 0,25 % ročne a potom zákonná výška úrokov z omeškania predstavovala 8,25 % ročne (0,25 % + 8 %).

O trovách konania súd podľa § 151 ods. 3 O.s.p. rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.